

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 39/2559

คำวินิจฉัยที่ ยช. 39/2559 นาย จ.โจทก์ นางสาว ศ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 10, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 10, ป.พ.พ. มาตรา 1480, ป.วิ.พ. มาตรา 148, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 11

## ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยร่วมกับโจทก์ดำเนินการแบ่งที่ดินพิพาทให้แก่หุ้นส่วนจำกัด ก. โดยอ้างว่า ที่ดินพิพาทของห้างฯ โจทก์ยังชำระบัญชีไม่เสร็จ จำเลยให้การว่า ที่ดินพิพาทมิใช่ที่ดินแปลงเดียวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) ซึ่งเป็นของห้าง โจทก์ชำระบัญชีเสร็จแล้ว จำเลยกับพวกเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท ประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัด และการให้ อันจะต้องบังคับตาม ป.พ.พ. ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัท บรรพ 3 ลักษณะ 22 และว่าด้วย ให้ บรรพ 3 ลักษณะ 3 แม้จำเลยจะให้การถึงการได้มาของที่ดินพิพาทว่า เป็นสินสมรสระหว่างโจทก์กับ น. แต่ข้อพิพาทในคดีนี้ไม่ได้เป็นข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับ น. อันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาโดยตรง และมีได้เป็นเรื่องบังคับตาม ป.พ.พ. บรรพ 5 จึงไม่ใช่คดีครอบครัวตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 10 (3)

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์กับนาง น. เป็นหุ้นส่วนกันในห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. โดยโจทก์เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบและเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการลงทุน 1,333,400 บาท นาง น. เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดชอบลงทุน 666,600 บาท เมื่อวันที่ 10 สิงหาคม 2516 ห้างฯ ดังกล่าวซื้อที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 261 หมู่ที่ 2 (ปัจจุบันหมู่ที่ 5) ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ระบุเนื้อที่ 24 ไร่ 3 งาน 89 ตารางวา ทิศเหนือจดที่ดินนาง ป. ทิศใต้จดลำห้วย ทิศตะวันออกจดทางหลวงสายกาญจนบุรีไปตลาดลาดหญ้า ทิศตะวันตกจดทางสาธารณะ ต่อมาโจทก์กับนาง น. ตกลงเลิกห้างฯ และศาลจังหวัดกาญจนบุรีมีคำสั่งตั้งโจทก์เป็นผู้ชำระบัญชีของห้างฯ เฉพาะที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) ดังกล่าวให้เสร็จสิ้นในปี 2553 นาง น. ถึงแก่ความตาย ศาลจังหวัดกาญจนบุรี มีคำสั่งตั้งจำเลยและนาย ช. เป็นผู้จัดการมรดกของนาง น. ร่วมกัน ต่อมาศาลจังหวัดกาญจนบุรีอนุญาตให้นาย ช. ลาออกจากการเป็นผู้จัดการมรดก หลังจากนั้นโจทก์กับจำเลยยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกาญจนบุรีเพื่อขอแบ่งที่ดิน เจ้าพนักงานที่ดินทำการรังวัดแบ่งที่ดินแล้วออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) ให้โจทก์และจำเลยกับพี่น้องรวม 4 คน ฝ่ายละ 11 ไร่ 3 งาน 4 ตารางวา แต่ปรากฏว่าที่ดินส่วนแบ่งของจำเลยกับพวกรวม 4 คน ทางด้านทิศใต้ไม่จดลำห้วย โจทก์จึงทำการตรวจสอบรังวัดใหม่ ทำให้โจทก์ทราบว่ายังมีที่ดินส่วนเกินจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) อีกประมาณ 15 ไร่ ดังนั้นการจัดการชำระบัญชีของห้างฯ เฉพาะในส่วนของที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) ดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้นตามคำสั่งศาล โจทก์จึงมีหนังสือ

แจ้งให้จำเลยร่วมกับโจทก์ไปดำเนินการแบ่งที่ดินส่วนเกินจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) จำนวน 15 ไร่ คั้นให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วน โจทก์ถือหุ้น 1,333,400 บาท มีส่วนในที่ดิน 2 ใน 3 ส่วน คิดเป็นที่ดิน 10 ไร่ นาง น. ถือหุ้น 666,600 บาท มีส่วนในที่ดิน 1 ใน 3 ส่วน คิดเป็นที่ดิน 5 ไร่ ขอให้จำเลยร่วมกับโจทก์ไปยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อดำเนินการขออนุญาตหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) หรือที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) ตามฟ้องส่วนที่เหลืออีก 15 ไร่ โดยแบ่งให้โจทก์ทางทิศใต้ของที่ดินส่วนเกินจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) จำนวน 10 ไร่ ให้จำเลยในฐานะผู้จัดการมรดกของนาง น. จำนวน 5 ไร่ หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา โดยเสียค่าใช้จ่ายฝ่ายละกึ่งหนึ่ง จำเลยให้การว่า ที่ดิน 15 ไร่ ไม่ใช่ที่ดินส่วนเกินของที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ น.ส. 3 เลขที่ 261 ตามฟ้อง โจทก์กับจำเลยเคยขอรังวัดที่ดินตามฟ้องในคดีแพ่งของศาลจังหวัดกาญจนบุรีหมายเลขแดงที่ 876/2555 แล้ว เนื้อที่ที่ดินมิได้เพิ่มขึ้น แต่เนื้อที่ที่ดินน้อยกว่าเดิม 1 ไร่ 1 งาน 81 ตารางวา โจทก์กับจำเลยและพวกรวม 4 คน ซึ่งเป็นบุตรโจทก์ได้ตกลงทำบันทึกถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกาญจนบุรียอมรับผลการรังวัดและขอให้เจ้าพนักงานที่ดินใช้ผลการรังวัดดำเนินการจดทะเบียนแบ่งกรรมสิทธิ์รวมให้แล้ว ที่ดินพิพาท 15 ไร่ เป็นที่ดินรายเดียวกับที่ดินตามใบ ภ.บ.ท. 5 เลขสำรวจที่ 9/2553 หมู่ที่ 5 (เดิมหมู่ที่ 2) ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมืองกาญจนบุรี เนื้อที่ดิน 18 ไร่เศษ ที่โจทก์เคยฟ้องจำเลยกับพวกรวม 4 คน เพื่อขอแบ่งสินสมรสในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 8/2556 หมายเลขแดงที่ 91/2556 ของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งศาลฎีกามีคำพิพากษาว่า ฟ้องโจทก์เป็นฟ้องซ้อนกับคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 104/2555 และยกฟ้องโจทก์ ที่ดินพิพาทเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยกับพวกรวม 4 คน เนื่องจากนาง น. มารดาอยู่ที่ดินพิพาทให้จำเลยกับพวกก่อนจะถึงแก่ความตาย ซึ่งโจทก์ให้สัตยาบันแล้ว ทั้งโจทก์มิได้ฟ้องขอเพิกถอนนิติกรรมที่นางนภาพานิตกรรมยกที่ดินให้แก่จำเลยกับพวกภายในระยะเวลาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1480 วรรคท้าย โจทก์จึงสิ้นสิทธิในที่ดินพิพาทแล้ว ที่ดินพิพาทจึงไม่ใช่กรรมสิทธิ์รวมของโจทก์กับนาง น. ไม่ใช่ทรัพย์สินมรดกของนาง น. และไม่ใช่ทรัพย์สินของห้างฯ โจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตและเพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องอายุความเพิกถอนนิติกรรม โจทก์กับจำเลยเคยฟ้องร้องที่ดินพิพาทเกี่ยวกับการแบ่งสินสมรสมาแล้ว การที่โจทก์กลับมาฟ้องขอแบ่งที่ดินพิพาทจากจำเลยอีกต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 คำขอท้ายฟ้องโจทก์ไม่ชอบและไม่อาจบังคับได้ตามกฎหมาย คดีนี้เป็นคดีครอบครัวอยู่ในอำนาจพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาญจนบุรี ในวันนัดชี้สองสถาน จำเลยยื่นคำร้องว่า คดีนี้เป็นคดีครอบครัวอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลจังหวัดกาญจนบุรีเห็นว่า กรณีมีปัญหาว่า คดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวหรือไม่ จึงส่งสำนวนให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 11 วินิจฉัยว่า การที่โจทก์ฟ้องว่า โจทก์กับนาง น. เป็นหุ้นส่วนกันในห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ภายหลังเลิกห้างฯ ศาลมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้ชำระบัญชีของห้างฯ เฉพาะที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) ตามฟ้องให้เสร็จสิ้น โจทก์กับจำเลยจึงยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดกาญจนบุรี เพื่อขอแบ่งที่ดินดังกล่าว เมื่อแบ่งที่ดินเสร็จแล้ว โจทก์จึงทราบว่ายังมีที่ดินส่วนเกินจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) อีกประมาณ 15 ไร่ ดังนั้นการจัดการชำระบัญชีของห้างฯ เฉพาะในส่วนของที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3)

ดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้นตามคำสั่งศาล โจทก์จึงมีหนังสือแจ้งให้จำเลยร่วมกับโจทก์ไปดำเนินการแบ่งที่ดินส่วนเกินจากหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) จำนวน 15 ไร่ คั้นให้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนส่วนจำเลยให้การว่า ที่ดิน 15 ไร่ ไม่ใช่ที่ดินส่วนเกินของหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 261 ตามฟ้อง จำเลยกับพวกรวม 4 คน เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท เนื่องจากก่อนที่นาง น. จะถึงแก่ความตายได้ยกที่ดินพิพาทให้จำเลยกับพวกรวม 4 คน ทั้งโจทก์มิได้ฟ้องเพิกถอนนิติกรรมและให้สตัยบ้านแล้ว โจทก์จึงสิ้นสิทธิในที่ดินพิพาท ที่ดินพิพาทไม่ใช่กรรมสิทธิ์รวม ไม่ใช่ทรัพย์สินมรดกของนาง น. และไม่ใช่ทรัพย์สินของห้างฯ โจทก์ฟ้องคดีโดยไม่สุจริตและเพื่อหลีกเลี่ยงเรื่องอายุความเพิกถอนนิติกรรม โจทก์กับจำเลยเคยฟ้องขอแบ่งที่ดินพิพาทกันเกี่ยวกับการแบ่งสินสมรสมาแล้ว การที่โจทก์กลับมาฟ้องขอแบ่งที่ดินพิพาทจากจำเลยอีกจึงเป็นฟ้องซ้ำ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 148 คำขอท้ายฟ้องโจทก์ไม่ชอบและไม่อาจบังคับได้ตาม เห็นว่า การที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยร่วมกับโจทก์ดำเนินการแบ่งที่ดินพิพาทให้แก่หุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. โดยข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาของโจทก์อ้างว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินส่วนเกินของที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 261 ซึ่งเป็นของห้างฯ ที่โจทก์ยังชำระบัญชีไม่เสร็จ ทั้งคำให้การของจำเลยให้การปฏิเสธว่า ที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 261 โจทก์ชำระบัญชีเสร็จแล้ว ที่ดินพิพาทไม่ใช่ที่ดินแปลงเดียวกับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 261 และจำเลยกับพวกรวม 4 คน เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท ประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วนจำกัดและการให้อันจะต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัท บรรพ 3 ลักษณะ 22 และว่าด้วยให้ บรรพ 3 ลักษณะ 3 แม้จำเลยจะให้การถึงการได้มาของที่ดินพิพาทว่า เป็นสินสมรสระหว่างโจทก์กับนาง น. แต่ข้อพิพาทในคดีนี้ไม่ได้เป็นข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับนาง น. อันเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภริยาโดยตรงและมีได้เป็นเรื่องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 จึงไม่ใช่คดีครอบครัวตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 10 (3) วินิจฉัยว่า คดีนี้ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว วินิจฉัย ณ วันที่ 24 เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช 2559 (ลงชื่อ) วีระพล ตั้งสุวรรณ (นายวีระพล ตั้งสุวรรณ) ประธานศาลฎีกา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/39/2559>